

АВАРІЙНА КАРТКА № 552

Номер ООН	Найменування вантажу	
1613	СИНИЛЬНА КИСЛОТА, ВОДНІ РОЗЧИНІ	

ОСНОВНІ ВЛАСТИВОСТІ ТА ВІДИ НЕБЕЗПЕКИ

Сиnilьна кислота, водні розчини			663
HCN			1613
			1051
IMDG	HAZ	КН	ГДК
6092	2 WE	1	ЛД
V4A, Алюміній, Тефлон, Гума			

Основні властивості	Rідина або тверда гранульована речовина. Від безбарвного до бурштинового кольору. Характерний запах гіркого мигдалю. Рідина низькоїпляча або помірно кипляча. Розчинна у воді. Летка. Пара водню ціаніду (сиnilьної кислоти) – легша за повітря, ацетонціангідрину – важча за повітря, збирається в низинах, підвалах, тунелях. Забруднює водоймища.
Вибухо- та пожежонебезпека	Горюча. Займається від іскор і полум'я. Пара утворює із повітрям вибухонебезпечну суміш, яка може поширюватися далеко від місця витоку. Ємкості можуть вибухати при нагріванні. У порожніх ємкостях з-під водню ціаніду (сиnilьної кислоти) можуть утворюватися вибухонебезпечні суміші. Горить із утворенням токсичних газів (ціану, оксидів азоту). Над поверхнею розлитої кислоти утворюється горюча концентрація пари при температурах навколошнього середовища вище -18°C.
Небезпека для людини	Можливий летальний наслідок! Небезпечна у випадку: I – вдихання, II – ковтання, III – потрапляння на шкіру, IV – потрапляння в очі. Діє через неушкоджену шкіру. I, II – відчуття жару, запаморочення, нестача повітря, почевоніння шкіри, шум у вухах, розлад зору, нудота, блювання, шкірні покриви рожевого кольору, блювотні маси мають запах гіркого мигдалю; III, IV – подразнення, почевоніння. Під час горіння та вибухів можливі опіки і травми.

ЗАСОБИ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗАХИСТУ

Для хімрозвідки та керівника робіт – ПДУ-3 (протягом 20 хвилин). Для аварійних бригад – ізоляючий захисний костюм KIX-5 у комплекті з ізоляючим протигазом П-4М або дихальним апаратом АСВ-2. При займанні – вогнезахисний костюм у комплекті із саморятувальником СП-20.

НЕОБХІДНІ ДІЇ

Загального характеру	Ізолювати небезпечну зону в радіусі не менше 200 м. Відкоригувати вказану відстань за результатами хімрозвідки. Відвести сторонніх. У небезпечну зону входити в захисних засобах. Триматися з навітряного боку. Уникати низин. Додержуватися заходів пожежної безпеки. Не палити. Усунути джерела вогню та іскор. Потерпілим надати першу допомогу. Відправити людей з осередку ураження на медобстеження.
У разі витоків, розливів та розсипів	Викликати газорятувальну службу району. Повідомити пожежно-рятувальну службу. Не торкатися пролитої речовини. Усунути течі з додержанням запобіжних заходів. Перекачати вміст у непошкоджену ємкість або ємкість для зливу з дотриманням умов змішання рідин. Розливи обвалувати, засипати інертним матеріалом, зібрати в ємкості. Не допускати потрапляння речовини у водоймища, підвали, каналізацію. Осаджувати пару тонкорозпиленою водою.
У разі пожежі	Не наблизатися до палаючих ємкостей. Охолоджувати ємкості водою з максимальної відстані. Гасити тонкорозпиленою водою, пінами і порошками з максимальної відстані. Гази і пару, що утворюються, осаджувати тонкорозпиленою водою. Організувати евакуацію людей з сусідніх будівель з урахуванням напрямку руху токсичних продуктів горіння.

НЕЙТРАЛІЗАЦІЯ

Для розсіювання (осадження, ізоляції) пари використовувати розпилену воду. Місце розливу промити великою кількістю води, обвалувати і не допускати потрапляння речовини в поверхневі води. При знижених температурах повітря речовину відкачати з низин з додержанням заходів пожежної безпеки. Розлипи зібрати в ємності, герметично закрити і відправити для утилізації з додержанням запобіжних заходів. Зрізати забруднений шар ґрунту, зібрати і вивезти для утилізації. Місця зрізів засипати свіжим шаром ґрунту. Невеличкі витоки обробити 20 %-вим розчином їдкого натру і 10 %-вим розчином сульфату заліза. Поверхні промити великою кількістю води, мийними композиціями, слабким лужним розчином (вапняним молоком, розчином кальцинованої соди).

ЗАХОДИ ПЕРШОЇ ДОПОМОГИ

Викликати швидку медичну допомогу. Особи, які надають першу допомогу, повинні використовувати індивідуальні засоби захисту органів дихання і шкіри. Свіже повітря, спокій, тепло, чистий одяг. Дати вдихати амілнітрат (декілька крапель на ватці), а при зупинці дихання зробити штучне дихання. Дати пiti розчин кухонної солі (1 столова ложка на 1 склянку води), викликати блювання. Активоване вугілля у великій кількості. Шкіру промити водою з милом. Очі промити водою.
